

ELŐFIZETÉSI AR:
 Egész évre . . . 4 frt.
 Félévre . . . 2 frt.
 Negyed évre . . . 1 frt.

MEGJELEN
 minden szombaton

E lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzügyi közlemények pedig a kiadói hivatalhoz küldendők.

SZENTESI LAP.

Vegyes tartalmu hetiközlöny.

HIRDETÉSI ARAK
 3 hasábos petitoréri egyasori hirdetésnél 18 kr., 2 hasábosnál 12 kr., 1 hasábosnál 6 kr. számítottak.

NYILTÉR
 minden egyes sora 15 kr.

BÉLYEGDIJ
 egy beiktatásnál 30 kr.

Bármentőten levelek nem fogadtatnak el.

Szentés, 1883. január 18.

Az új év küszöbén állunk, a mikor a cselédváltozás ideje van, halljuk szeltében, hosszabban a panaszt, kisebb gazda ajkáról éppen úgy, mint a nagyobb gazdáról, hogy a cseléd béréről évről évre óriásilag emelkedik, s ennek dacára egy egész város határában is alig akad hire, egy jó, hü. buzgó cselédnek, ki szolgálatában hűségével, buzgalomával megérdemelni igyekszik azt a magasra fokozott bért, mely sem a kis gazdánál, sem a nagyobb gazdánál már nem áll arányban a gazda jövedelmével, hanem kétségtelen, hogy messze túl haladja azt.

Ha így új év elején, ezer irányban halljuk felhangzani a jogos panaszt, a nő és férfi cselédeknek egyformán való elerkölestelenedése, hűtlensége, szorgalom hiánya miatt és látjuk, hogy a rendőrfőkapitányi hivatal egész éven át akar egyebet sem csináljon, mint a gazda és cseléd közötti összefirkózást, perlekedési viszonyt rendezze és intézze: valóban jogosan elmondhatjuk, hogy a cseléd ügy, különösen nálunk, — az alföldön, ezen általában mezőgazdálkodással foglalkozó vidéken a legfontosabb, igazán legégetőbb kérdést képezi a társadalomnak. Mert hiszen, ha vesszük, itt nálunk csak a kisebb gazdák helyzetét is, úgy látjuk, — és úgy is van, — hogy a gazdának anyagi jóléte nem pusztán attól függ, hogy az isten jó természetű áldja meg munkáját, hanem a legnagyobb részben függ attól, hogy cselédjei, munkája közben híven odaadással fáradszjanak mellette; s a gazda távollétében becsületesen igyekezzenek a gazda vagyonát megőrizni; a rájuk bízott jószágot — mely a gazdának egyik nagyobb tőkét képezi — úgy ápolni és gondviselni, mintha a magoké volna. Csak ha oly cselédjei vannak a gazdának, kik ép oly hűséggel és odaadással munkálják annak javát — mint a gazda maga, csak akkor képes a gazda kellőképpen értékesíteni gazdaságának hasznát és jövedelmét. S ha ilyen cselédek helyett gondatlan, munkátlan, — a mi szintén nem ritkaság — tolvaj emberekre kénytelen bízni a gazda sorsát, akkor bizony, még ha az isten adott is áldást a termésre, nincs meg ennek a kellő haszna. S hátha még olyan szűk, nyomorult termésű évek járnak, mint az utóbbi időben, akkor a gazda évről-évre mind nagyobb kárt szenved cselédjei hűtlensége, gondatlansága miatt. Ugy hogy, ma már gazda körökben általános a vélemény, hogy csak oly gazdának lehet boldogulni, ki vagy maga lát a legnagyobb szorgalommal gazdasága és cselédjei után vagy pedig cselédek helyett saját gyermekei végzik a teendőket; míg oly gazdának, ki cselédjének szorgalma és hűségére számít, s ennek munkájára támaszkodik, szegényedni, pu-ztalnia kell. Ez mindenesetre igen szomorú és megdöbbentő jelenség, s oly baj, melyen magának a törvényhozásnak, a városoknak, és a társadalomnak minden lehető eszköz felhasználásával igyekezni kell segíteni, javítani.

Ily viszonyok között csak nagy örömmel vehettük, mikor a múlt évben városunk polgármestere, városunk értelmiségéte felett leendő tanácskozás iránt hívta egybe értekezletre, hogy miképpen lehetne ezen elszomorító, erkölcsileg nagy mértékben veszedelmes, anyagilag az egész társadalomra nézve rendkívül káros állapotot javítani.

Sokan voltak, kik a cselédek erkölestelenességét, hűtlenségét a mai kor, szellem kifolyásá-

nak, s ehhez képest olvannak tekintették tekintik, melyen erkölesi eszközök rendszeres alkalmazásával javítani nem lehet, hanem az idő fog ezen az erkölesöknek általában leendő javulása mellett változtatni.

Mi soha nem osztottuk ezen véleményt, mert jól választott erkölesi eszközök, s annak idejében, kellő képpen alkalmazott rendszabályok minden időben hatalmas tényezőül szolgáltak a megromlott erkölesök, szokások javításának. S éppen azért hisszük, hogy a polgármester által a cselédek javítása érdekében megindított mozgalomnak meg lesz a kellő erkölesi sikere, ha ezt a ránk nézve nagy horderejű eszmét a társadalom minden rétegében egyforma lelkesültséggel karolják fel. Ugy értesültünk, hogy a polgármester a cselédek javítása érdekében egy szabályrendeletet dolgozott ki, s legközelebb egybe fog hívni egy az intelligens s gazda és iparos osztály előleiből egy nagyobb számú értekezletet, melyen ez az ügy megfog beszélteni. Mi előre is a siker reményével nézünk polgármester törekvése elé, készsége ismerjük el és jelentjük ki, hogy itt az alföldön, hol a mező gazdálkodás képezi a megélhetés és jólét iránt a főfoglalkozást, mely foglalkozás körül a cselédek jó erkölese, szorgalma és hűsége képezi a legnagyobb munka erőt, a legnagyobb tőkét, semmivel sem lehet anyagi érdekeink javítására messzebb kiható üdvösebb szolgálatot tenni, mintha munkába vesszük a cseléd ügyet és módok, eszközökről gondolkozunk, hogy miképpen lehet a cseléd körökbe visszaállítani a régi jó erkölesöt, azon idők erkölesét, amikor a cseléd egyik legbuzgóbb, leghasznosabb tagja volt a családnak. A helyzetet minden esetre kell és lehet is javítani, s azért előre is örömmel üdvözljük a polgármester törekvését!

A „szabadság szobor.”

Budapest főváros törvényhatósági bizottsága, 1882. évi november hó-23án tartott, közgyűlésében elhatározta, hogy az 1848. évi szabadságharc, az ország szívében emelendő emléktűz megörökíttessék, s kifejezésé azon óhaját, hogy ezen szobormű felállítására és leleplezésére, az ezredéves ünnep egyik részletét képezze.

A honalapítás ezredéves fordulójára sokkal közelebb fekszik előttünk, hogy sem időt lehetne vesztegetni, ha azt a nemzet méltóságának megfelelően megünnepelni akarjuk, pedig azt méltóan kell megünnepelnünk, mert a történelem és a világ a nemzeti közérzetet külső nyilvánulásából von következtetést a nemzetek és államok életképességére. — Ezen ünnep méltó részletét találandja a nemzet első koronás királyának éreszobor utján való megörökítésében, mert a consolidált keresztény magyar állam megalakulásának, a társadalmi és politikai rend ugyszintén monarchikus alkotmányunk hathatósabb kifejtésének eszméje, szent István nevéhez és személyéhez fűződik.

Ámde lehetünk-e hazánk egész történelmében ezen korszakhoz méltóbbat, mint az 1848. évi szabadságharcot, mely társadalmi és politikai átalakulásunknak dicsőségteljes mesgyéje, — mely a kiváltságon és szabad demokratikus társadalom, a tized, — szabad föld, a censura és sajtószabadság, az aristokrata rendi alkotmány és parlamentáris felelős kormányzat között, — szóval a közép és új kor

között epochális határvonalaként emelkedik ki. Lehet, hogy vannak ezredéves események, melyeket a dicsőségnek nagyobb fénye, s a gyászunk sötétebb árnya környez; de a mily nemzetünk életében nagyobb forduló pontot jelezne, oly eseményt a magyar királyság megalakulásától hiába keresünk.

Midőn a főváros közönsége, ezen hazafias meggyőződésből kiindulva egyhangú lelkesedéssel meghozta a fenti határozatát, és az 1848. évi szabadság harcának mint korszakalkotó eseménynek, ezen eseményhez valamint a nemzet kegyeletéhez és a főváros díszéhez méltó s nemzeti közadakozásból létesítendő szobormű általi megörökítésére 25,000 forintot megszavazott; egyuttal, a lehető legszelebb körű gyűjtés vezetésére, a szobor mintájának elkészítésére és a felállítási hely kijelölésére nézve javaslatot tette, — szóval a kivitel iránti intézkedéseknek részben megtételére, részben előkészítésére és javaslatba hozatalára, egy, számos tagból álló bizottmányt küldött ki, mely bizottmány lapunk szerkesztőségét is megkereste, hogy a főváros hazafias szellemétől áthatott törvényhatósága által oly nagyszerű áldozat készség mellett munkába vett dicső eszmét, a mi szerény körünkben mi is hirdessük, mi is istápoljuk és a szabadság szobor felállithatása érdekében szükséges áldozatok meghozatalára buzdítsuk olvasóinkat.

Hazafias, szent kötelességünknek tekintjük ezt, s kész örömmel hívjuk föl és kérjük olvasóinkat, hogy a hazafias dicső eszme létesítése érdekében ki mennyit bír, áldozni sziveskedjenek! Lapunk részéről mi ezennel 10 forinttal nyitjuk meg a gyűjtést s felkérjük mindazokat, kik a „szabadság szobor” felállithatása érdekében saját fillérekkel áldozni vánnak, a számt összeget melyett az adakozó nevének megemlésté mellett lapunkban rendszeren nyugtázni fogunk, — szerkesztőségünkhez beküldeni sziveskedjenek.

Szentés 1883. jan. 16-án

A szerkesztőség.

A választás.

A szentesi ref. egyház leendő főgondnokára és az új presbyterek, valamint az egyházközségi képviselőkre f. hó 13., 14., 15-én beadott szavazatok többségével és elszámolásával most foglalkozik a szavazatszedő küldöttség.

A szavazók nagy számához képest mondhatni kevés szavazat adatott be; mert mindössze csak 708-an szavaztak. — Ezen érdeklenséget leginkább a korteskedés azon undok nemének lehet tulajdonítani, melyet Kristó Nagy Istvánnak piaci proletár szöszölői a várost házról házra járva elkövettek. Legálább az erkölesi hanyatlás és romlottság legelszomorítóbb képe az, midőn erkölesi hűtelőkben tönkre tett emberek szennyes bandája áll össze, megröszál, hogy kik legyenek presbyterek és egyházi közösi képviselők.

Hát nem undorral fordul el bármelyik önzetes ember; midőn egy Udvardi Sándor ordítja végig a piacot, hogy az egyház egyik másik tekintélyes, becsületes embere nem való presbyternek.

Az egyházi törvények világosan megmondják, hogy presbyterek csak fedhetetlen jellemű, oly emberek lehetnek, kiknek tiszta becsületességéhez a szónak még csak árnyéka sem fér. — Hát kérjük, hogy Udvardi Sándor és Döme József ilyen-e? Vajon oly emberek, kik ellen bünvádi vizsgálat van folyamatban: foglalhatnak-e helyet a presbyteri tisztesség zöld asztala mellett? Nincs helyök ott. És ezek az emberek járnak, kelnek, küzdenek, gyaláznak, becsüldnek, hogy: a város polgármester t meg presbyternek se válasszák meg.

Hát nem arepirító, undorodást keltő látvány ez? A szenny és piszoktól félre huzódik, aki csak tethi. — Inne van, hogy a szentesi nagy egyház választásából csak 708-an szavaztak.

A szavazat elszámolás még vagy 14 napig el fog tartani.

Eddig mindössze 380 szavazat számoltatott el, melyből a főgondnokságra még az ideig Kristó Nagy István áll néhány szótöbbségben; de ebből még

kerántsem állapítható meg, hogy kinek lesz többsége.

A presbitárságra eddig legtöbb szavazatot kaptak: Kiss Zsigmond, Poly Ferenc, Szeder János, Balogh János, Fekete Márton, Kristó N. István, Hodi János, Biki Nagy Sándor, Borbély Lajos, Bartha János bíró, Egri Szilágyi János, Egertő Bálint, Farkas Gedeon, Kovács Mihály, Kovács Lajos, Zsoldos Ferenc, Soós Antal, Sima Ferenc, Sarkadi Nagy Mihály Soos Ferenc, Bíró Ferenc, Burián Lajos, Onodi Lajos, Soós Pál, Sarkadi N. Antal, Székely Lajos, Szántó Dániel, Szijgyártó Szabó József, Szűcs Dániel, Nyíri Dániel, Kanász N. Imre, Nagy Imre lelkész, Szathmáry Ede, Szabó Zsigmond, Ruzs Molnár János, Babos József, Babos Sándor, Onodi Géza, Gogányi Kiss Mihály Fekete Ferenc, Tasnády János, Tarnoczi Mihály, Kovács János tanító, Németh Sándor, Földvári N. István, Nemes Nagy Sándor, Horváth Ferenc, Nagy Ferenc, kereskedő, Dobray Sándor, Mees Balogh Sándor, Zolnay Károly, Dr. Csató Zsigmond, ifj. Döme József, Józsa András, Udvardi Sándor.

A fábiáni birtokok több rendbeli óvást adtak be a választás ellen azon okon: mert ők — miután fábiáni földjük után kirótt egyházi adójukat kellő időben ki nem fizették — kihagyták a választók névsorából. A fábiániak úgy tartják, hogy ők fábiáni birtokaik után nem tartoznak egyházi adót fizetni és legtovább nem is fizették s miután a választástól elzárattak: kéri a választás megsemmisítését.

Előre láthatólag azonban sikertelen a fábiániak harca; mert az egyház velük szemben jogos és törvényes alapon áll.

Világ folyása.

Alig hogy felszáradt a köny, melylyel a köztársaság híveinek szent kegyelme Gambetta emlékének adózott, már is komolyan előtérbe állott az a kérdés, hogy ki legyen a nagy államférfiu utódja? Maga az egyesült köztársasági párt, mely Gambetta vezérlete alatt eddig Franciaország sorsát intézte, — sietett nyilvánosan kijelenteni, hogy szem előtt tartva gondviselészerű küldetését, a maga tömör egységében továbbra is tenntmarad azon messzeható elvek alapján, melyeket idáig magáénak vallott. E párt jövőd vezéréül Gambetta legbensőbb híve és legfáradhatlanabb munkatársa Spuller van kizemelve. Gambetta és Spuller között már a 60-as években a legszorosabb baráti és politikai viszony állott fenn, melynek képesai a porosz-francia háboru idejében szétválaszthatlanokká lőnek, Midőn Gambetta a körülzárt Páris lézharjón hagyta el, hogy az elszáradt Franciaországot szikrázó szellemének esodavevő erejével új életre költse, Spuller is vele ment, s e pillanattól fogva emberföltötti tevékenységének és örök fényű diésőségének egyirányu osztyályosává lőn. A béke helyreálltával pedig a megnyílt szellemi harcban mesterének és vezérének tántoríthatlan hűségű fegyvertársa volt; s midőn a „nagy diktátor“ a miniszterelnök és külügyminiszteri tárcát átvette, Spuller külügyi államtitkárrá nevezetett Mióta pedig ez állásától megvált, azóta a gambettista, vagyis a köztársasági sajtó vezénylő hírlapírójaként működött; s mint a törvényhozó testület tagja is — kivállo szellemi tulajdonainál, nagyszabásu képzettségénél, lángoló hazaszeretetenél és szep-lőten jelleménél fogva a köztiszteletet és szeretetet teljes mértékben bírja. Így tehát mind azon tulajdonokat egyesíti magában, melyek őt Gambetta politikai örökségére méltóvá teszik; habár a mestere által elfoglalt piedestálra fölemelkedni nem képes is. De hát Péter apostol sem bírt a

Megváltó isteni tulajdonaival, s mégis sikerült megszilárdítania Krisztus egyházát. Gambetta elkészítette tervét és lerakta fundamentumát a köztársaságnak; reméljük, hogy tanítványa és barátja befejezdi e nagy épületet.

A monarchistapárt azonban véggép letűntnek hiszi a köztársaság csillagát, s e reményben már erősen szervezkedik is. A napokban gyűlést tartottak, a melyben kimondták, hogy Franciaországra nézve a monarchia képezi az egyedül üdvözítő államformát, s hogy ezen elvet már a legközelebbi jövőben igyekeznek érvényre juttatni; ha t. i. erre nekik a köztársasági kormány időt és alkalmat enged, s úgy nem bánik el velök, mint a telforgatópárt tagjaival. Ezek ellen a zavarosan halászni szerető urak ellen ugyanis a kormány pert indított, melynek tárgyalása nagy érdeklődés között most folyik; s mely valószínűleg a vádlottak elítélésével fog végződni, bár a bíróságot különböző névtelen levelekben igyekeznek elijeszteni.

Angolország végre kirukkolt az Egyiptomra vonatkozó terveivel, s egy körjegyzékben hozta azokat a nagyhatalmak tudomására. A körjegyzék tartalma még nem került nyilvánosságra; de kilátás van rá, hogy a legközelebbi napokban már ismeretessé lesz.

Az egyiptomi kérdéstől eltekintve, különös figyelmet érdemel most az angol lapok egyrészenek azon iparkodása, hogy az angol kormányt a monarchiánk irányában néhány év óta meglazult politikai barátság fölelevenítésére sarkalja. Ezt sokan arra magyarázzák, hogy Anglia fel akarja mondani a muszka barátságot; s a mi természetesen reánk nézve csak előnyös volna.

Hasonló jelenségek mutatkoznak Olaszországban is; melynek kormánya az Oberdank kivégeztetése alkalmából szüire hozott timentéseket vaskezeccel nyomja el és torolja meg; sőt — hír szerint — legközelebb az olasz parlamentben nyilvánosan is ki fogja jelenteni, hogy velünk a jó viszonyt minden áron meg akarja tartani.

Ezen — reánk nézve föltötte kedvező politikai híreket nagyban ellensúlyozza az a kellemetlen helyzet, melyet monarchiánk párisi nagykövetének Wimpfen grófnak lapunkban már említett öngyilkossága, illetőleg ezen öngyilkosság utóhangjai idéztek elő. A német lapok ugyanis egy levelet tettek közzé, melyet állítólag az öngyilkos nagykövet egy bécsi bankárhoz — Hirsch báróhoz intézett; s melyben öngyilkossága okául azt mondja, miszerint a nevezett bankár őt és vele együtt több osztrák-magyar diplomátát megvesztegetett, hogy a keleti vasut ügyében a közérdek rovására működjének; s a mit ő a lelken tovább el nem viselhet. E levél létezését sokan kétségbe vonják; bár az tagadhatlan, hogy a kérdéses hír a legmagasabb udvar körében kinos benyomást tőn. A lapok egyrésze most már azt állítja, hogy ő felsége azon elhatározását jelentette volna ki, miszerint oly nagykövetet küld Párisba, a ki osztrák-magyar diplomácia becsületén ejtett és rábát helyrehozni egyéniségénél fogva képesítve van. Ezen állásra állítólag Andrássy Gyula gróf volna kizemelve; míg mások szerint Kálnoki gróf — a mostani külügyminiszter küldetik Párisba s helyét a külügyminisztersegben Andrássy Gyula gróf foglalja el. Hogy mindebből mennyi igaz, természetesen tudni nem lehet; de annyi tény,

hogy Andrássy a király több ízben fogadta magán kihallgatáson, s a lapok szerint kifejezte azon határozott kívánságát, hogy a nemes gróf ismét államszolgálatba lépjen.

Nyílt számadás és köszönet nyilváníítás.

A szentesi iparos ifjak képző és segélyző egylete által f. hó 13-án rendezett táncvizgalmok bejötti:

1. belépti jegyekből 247 frt.
2. föltűzésekéből 13 „ 50 kr.
3. Egy torta följövedelméből 5 „ 40 „

összes bevétel: 255 frt. 90 kr.

Kiadatott:

1. tánc s hangversenyi kiadások 156 frt. 31 kr.
2. karmesternek a tiszta jövedelem 1/2

része 30 „ 23 „

összes kiadás: 187 frt. 54 kr.

tehát marad az egylet javára 70 frt. 36 kr.

Föltűzettek: Neumann N. ar 1 frt, ifjú Zsoldos Ferenc ur 2 frt, Szöke István ur és Veersery Lászlóné asszony 2 frt, Aradi Kálmán ur 2 frt, Vass Sándor ur, Krausz Márkus 50 kr, Fekete Márton megyei főjegyző ur 4 frt, Csonka Pál ur 1 frt.

Fogadják úgy ezen nemesszivű adakosók valamint t. Németh J. és Szatmári M. kisasszonyok be-eses közreműködésükért, Köszegi szinigazgató ur a szinpadai szerelvények mérsékelt áron való átengedéseért, a Szentesi dalárda tiszteit választmányá, az állvány ingyenes átengedéseért az egylet nevében ösztinto köszönetünket.

Szentes 1883. jan. 16.

A rendező bizottság.

Meghívás.

A „Szentesi polgári iparos és gazdasági kör“ gazdasági szakosztályát — minthogy a közelebbi összejövetelen kevesen jelentek meg; s a kéthétre következő összejövetelt pedig az azon időre eső szentesi országos vásár ugy is megakadályozná: folyó január hó 21-én d. u 3 órakor tartandó szakértekezésre e helyen is tisztelettel meghívom

Szentes, 1883. január 17-én.

Nagy Imre
szak o. elnök.

Értesítés.

A szentesi iparos ifjak képző és segélyző egyletének, r ndes tagjai (iparosságok) értesítettek, hogy a f. 1883-dik évre egyleti orvosnak tek. Dr. Cukker-mann Soma ur választatott meg s csak akkor vehetik igénybe a gyógy kezelést a gyógyszereket egyleti költségen, ha tagsági könyvecskéjüket nevezett orvos urnak felmutatják és sem a tagsági, sem az orvosi díjjal hátralékban ninesenek.

Szentes, 1883. jan. 15.

Az elnökség.

Helyi és vegyes hírek.

— Fényes esküvő volt f. hó 15-én Mikolay Mihály szarvasi ügyvéd vezette oltárhoz Stammer Sándor, megyeak alispánjának kedves, szép művelt leányát Stammer Etelka urhölgyet. A násznagyit tisztelet a férj részéről Mikolay István, Gróf Károlyi uradalmi ügyész, a nő részéről Fekete Márton megyei főjegyző végezték. Szívünköl kivánnunk boldogságot e derék új párnak.

— Ünnepejük volt f. hó 16-án azon derék mérnök uraknak, kik a Békétől Apátfalvaság eszközölt töltés építési munkálatokat vezették. Ugyanis nevezte

TÁRCA.

A TITKOS JEGY.

— Beszély. —
Írta: B. F.

Fekete Ferenc előtt nem volt titok báró Réceynének, lánya előtt tett azon kijelentése, hogy nines kifogása ellene, hogy Ida az ifju ügyvédet szeresse. És, hogy az ügyvéd nem utasíttatnék vissza, ha Idát megkérné. — Az ügyvéd azonban levelezett ugyan Idával: de nem ment hozzájuk soha és nem kérte meg a lányt, bár már egy év óta vártak Réceyknél utána. Ida szerelme e miatt nem lőhadt, hanem fokozódott, s az ifju is mindinkább vágyott birni a kedves nőt. S különös, hogy az ügyvéd mégis kerulte báró Réceyné házáat, még Haragos Bálintét is, hol néha néha a két szerető sziv találkozhatott volna. E miatt Réceyné bosszankodott leginkább, s bár nem mutatta ezt Ida előtt, legjobban elárulta ezt azzal, hogy a lánynak többször elmondá, hogy ha jön, a legelső kérőnek oda adja.

Es jött is kérő. Egy ifju báró, kinek szép vagyona volt, s ki maga is kedves, szeretni való ember. Haragos Bálinték mit sem tudtak hogy Réceynének most már magának vágya, hogy Ida Feketéné legyen, s azért igen megörültek az új kérőnek, ki rang és vagyonára is méltó társa lehet Idának és erőltették is a dolgot, hogy Ida keze oda igértessék; de Hara-

gos méltó és nagy bámulatára az anya báróné erről tudni sem akar, sőt kijelenté, hogy: Ida csak ahhoz megy, akit ő szeret.

Hát hiszen azt Haragos Bálint is tudta, hogy Ida a fiatal ügyvédet szereti; de az anyának bele egyezése meglepte s az ügyvéd úgy combinált, hogy ezen össze nem illő házasságra hálából határozta el magát az anya báróné; mert az ifju őt perében sikerrel megvédte; Haragosné azonban a „titkos jegy“ re gondolt. — S neki volt igaza. Ez a titkos jegy volt az oka, hogy anya báróné nem is akar más vöröl tudni.

— De hát Fekete jár hozzátok? kérdé az ügyvéd napa asszonyától.

— Nem jár.

— Vagy megkérte Ida kezét?

— Nem.

— Hogy tudjátok hát, hogy ő számol rá s vágyik Ida keze után?

— Mert én Idát neki akarom adni.

— De hátha az ügyvédnek nem kell.

— Nem kell, de hiszen Ida szereti őt.

— De hátha az ügyvéd nem szereti, ha már rég lemondott volna róla. Hiszen ha szeretné, akkor mutatná magát, keresné rá az alkalmat, hogy imádtójával találkozhassék.

Haragos Bálintnak sehogy nem volt inyére az egyszeri prociátor vő társ; pedig ő sem volt különb ember Fekete Ferencnél, mikor báró Récey Irmát elvette. Haragos Bálintné rokonszenvezett az ügyvéd-el és érdeklődését sőt ragaszkodását csak fokozta

iránta, annak titokzatos származása, s nem csak ellene nem volt, hogy nővére Feketehez adassék; de óhajtottta azt és ő ezen érzelmének kifejezést is adott, mely az anya bárónét igen megörvendezteté.

— De miféle üdlen combinatió az? — szölt indulatosan Haragos: egy oly embernek akarai adni a lányt, kinek esze ágában nines azt elvenni. Csak nem mentek talán utána, hogy jöjön, kérje meg Idát.

— Azért, hogy Idát megkérje, nem fogjuk őt kérni; de azt ne feledjétek el, hogy Fekete báró Récey Kálmánné házába nem teheti be lábát. Ő innen ok nélkül kiutasított.

— Ez igaz.

— Hát a mama majd elmegy hozzá személyesen megkérni, megkövetni őt, mondá gunynyal a jó Haragos Bálint.

— Kár gúnyolódni Bálint, mondá az ifju báróné, Fekete minket soha nem bántott és anyám ügyének sikeres védelmezéséért hálával tartozunk neki.

— Kár volt a mamának védelmeztetni magát, szölt meteo gúnynyal Haragos Bálint, ha a természetes fiának nem fogadja ugyan az ügyvédet; de őt mégis mint fiát akarja keblére vonni.

Siri esend lett a szobába és pillanatokig hálál sápadtság az arcokon, az anya bárónét villámként sújtotta vejenék nyilatkozata. — Ő azt hitte, hogy neki Fekete Ferenchez való viszonyát senki nem ismeri, így leajtó volt rá vejenék beszédét hallani.

— Az istenért Bálint, hogy beszélsz?! kiáltott fel aggodalommal Haragosné.

— Azt mondja, szölt remegő hangon, de szem-

zettek 40-en az említett napon nyújtottak át elismerésük és haláluk jelöl, araképeikkel ellátott, egy igen diszes albumot a töltés építési hivatal derék főnökének Szász Géza kir. mérnöknek. Szász Géza kir. mérnök, mérnök társai részéről ezen szép elismerést és kitüntetést nem csak az az érdemeiért ki, hogy bár szigorú, de mindig méltányos főnök volt, hanem mert ezen egész Európában, mondhatni egyedül álló, óriás töltés munkát, hogy rövid egy év alatt kifogástalanul befejezhették, azt jó részben az ő szak értelmének és buzgalomának lehet köszönni. Az az elismerés tehát, melyet e nagy munkát a derék mérnöknek nem csak a vidék, lakossága, de az egész ország előtt méltán kiérdemelték, nagy részben a főnök páratlan buzgalma fáradságtalan ki tartásának köszönhető. Az elismerést nyilvánító derék mérnököt seregéhez-mis készsággal csatlakozunk és kívánjuk, hogy a kitüntetést az Úr Isten sokáig éltesse, s legyen az általunk sok ilyen derék buzgó hivatalnok.

— Az udvardi főls vesztegetési ügyben, Szentos város közgyűlésének feljelentése folytán, Udvardi Sándor és Dome József ellen a szegedi kir. ügyészség az előnyomozást elrendelte, s ennek teljesítésével a szentesi kir. járásbíró bizott meg. Miut tudjuk, a járásbíró részéről az előnyomozást Temesvári Antal kir. járásbíró fogja vezetni.

— Nagy lopás történt f. hó 15-én viradóra Józsa Ioachim vásárhelyi utczában lévő házában; eddig ismeretlen tettesek a házból minden ott lévő ágyneműt, kamrából 30 szakot, disznóhúst és szalonnát elloptak. A tettesek nyomozását másnap megindította a helybeli magyar királyi esendőség.

— Arany János szobrára, a szentesi gymn. ifjúság is gyűjtést rendezett saját körében, melynek eredménye 23 frt lett. Ehhez adakoztak: Berényi Imre, 70 kr, Nagy Sándor, Pollák Sándor, Zsoldos Elek, Lábos Elemér 60—60 kr. Onody Sz. Károly, Gerőcz Pál, Szabó Lajos, Szathmáry Ernő Wolfinger Miksa, Csúcs János Pray Valér, Dömsödi József 50—50 kr. Dunaháti M. Ferenc, Gálffy Sándor, Molecz Károly, Jámbor N. István, Lázár Jenő, Davidovics Obrád, Sréter Gusztáv 40—40 kr. Koho Lajos 50 kr. Nagy Ferenc 40 kr. Kabay Antal, Matóffy László, Gyarmathy Antal, Papp László, Dobos Zoltán, Lakos Sándor, Verner László, Tasnádi Imre, Zuekermann József, Saépe László, Jelenfy Sándor Dobos Géza, Balogh János, 30—30 kr. Erlich Géza, Faragó Sándor, Hajnal János Léway Albert, Vecsery Sándor, Bojda János, Csuppay Ferenc, Grünvald József, Halász Imre, Bajkay Antal, Erlich Ferenc, Krébec Gyula, Papp Imre, Steiner Sándor, Csáki Lajos, Doei Lajos, Farkas Lajos, Grünvald László, Kádár Antal, Kolber Ferenc, Rungvald Sándor, Szabó János, Tóth László, Bácsány Antal, Rózsa Béla, Lövy Izrael, Léway Sándor, Ungár Jakab, Bugyi Antal, Grünvald Sándor, Szlavik Imre, Somoly János 10—10 krt. Vajda Antal 25 kr. Svare Samu 5 kr, Kovács Alajos, iskola szolgál 20 kr.

— A szentesi koresolyázó és csolnakázó egyesület választmánya elhatározta, hogy míg a jég-tart, minden vasár-és ünneppon d. u. jégünnepelet fog tartani, melyre a beleptől 10 krban állapított meg.

— Jelmezes álarcos bál. A szentesi koresolyázó és csolnakázó egyesület jelmezes álarcos bálát fog e farang végén rendezni, melyre a meghívók pár nap alatt székülde és pedig, mint értesülünk, miután Rambovszki József egy estére a teremért kivételesen 120, mond-eyszázhusz frtot kér — a jelmezes álarcos bál a Casinóban szándékolatik megtartatni.

— A szentesi iparos ifjak képző segélyző egyesületének f. hó 10-én tartott közgyűlése a legszebb

rehányással az anya báróné, hogy én Feketét — ki nem más mint gyermekem — ál uton akarom családomba csempészni. — Hát legyen, nektek jogotok van tudni: 5 nekem gyermekem és így méltó rá, hogy mostoha leányomat feleségül bírja.

Haragos Bálint bocsánatot kért napától; de ez soha nem bocsátt meg neki.

Kevés idő múlva ezután Fekete Ferenc megesküdt Idával.

Előkelő körökben feltűnt az az eset, hogy báró Réceyné a jó hírnevű bár, de egyszerű, szegény prócatornak adta leányát, hogy azonban ki ez a szegény prókator, azt Haragos Bálintékat kivéve nem tudta soha senki még Ida maga sem; mert férje soha nem beszélt előtte titkos származásáról, s midőn a fiatal asszonynak feltűnt férje tenyerében a „titkos jegy“ erre Fekete Ferenc azt mondá, onnan van; mert anyjának áldott állapotában egy érett eper vagy cseresznye esett tenyerébe és onnan örökölte a jegyet.

A jegy öröklés e magyarázata a nép véleménye szerint helyes is és megis nyugodott rajta Fekete Ferenc szép fiatal felesége, ki ma sem tudja és valószínűleg soha nem fogja megtudni, hogy anyja, ki elébb oly annyira ellene volt Fekete Ferencel való szerelmi viszonyának később miért erőltette maga a házasságot és míg a másik vejét rendszeren csak Bálintnak hívja, az ő férjét mindig kedves fiannak nevezi.

(Vége.)

rendben folyt le. A kitűzött tárgyak elintézése után Balázsovits Norbert elnök úgy maga, mint a többi tisztviselő választmányi tagok és rendezők nevében megköszönte az egyleti tagok bizalmát s maga részéről kijelentette, hogy részint hivatalos elfoglaltsága, részint az egyleten kívül állók rossz akaratú gyanúsításai miatt az elnökséget többé nem vállalhatja el, hanem mint egyleti tag mindig kész lesz az egylet előhaladását előmozdítani. Mivel a közgyűlés elnökének ezen elhatározására nem volt elkészülve, arra kérte föl az elnöket, hogy még legalább egy évig vezesse az egyletet, elnök a közgyűlés e kérésének engedett. Tiszviselőknél választottak meg: elnöknek Balázsovits Norbert, alelnöknek ifjú Zsoldos Ferenc lemondása folytán Kolpaszky János asztalos, jegyzőnek Csák József, pénztárnoknak Kolber Mihály, könyvtárnoknak Berezi Károly; vál. tagokul: Kanász N. Antal, Kádár Imre. Csillag Armin, Varga Benjamin, Csúcs György, Dömsödi József, Sulez Kálmán, Bajczér Lajos, Sréter Erene, Dósi M. János, Kiss Sándor ifjú Varga Imre, Rácz Zsigmond, Csúcs János, Szűcs Dániel, Szőke István, ifjú Sule Mihály, Krausz Márk, Molnár Bálint, Balogh Mihály asztalos, Mehr Kázmér, Praznovszky Sándor, ifjú Zsoldos Ferenc, Fekete János, Krotter Ignéz; rendezőkül: Kádár József, Farkas Antal, Teleki László, Szatmári Lajos, Dósi György és Tarnóczy Mihály.

— Tiszteletbeli egyleti tagokká választottak meg a szentesi iparos ifjak képző és segélyző egyesületének f. hó 14-én tartott közgyűlésen tek. Balogh János polgármester ur, Balázsovits Norbert elnök és Schleier István pénztárnok. Az elnök és pénztárnok mint jelen voltak, arra kérték föl a közgyűlést, hogy a tiszteletbeli tagságról szóló díszokmány átadásánál minden külső tüntetés vagy ünnepély kerültesse.

— A Tisza folytonosan apad, f. hó 19-dikéig 17 8" hüvelykre szállt le a víz, s így eddig összesen 5" a padás van. S ha még ebben a hónapban, a megindult arányban apad folytat a víz, úgy a jövő hó elején a Kurea vizét meg lehet erőszteni, mi a belviz rongálta területek mentesítése érdekében valóban kívánatos volna.

— Csongrád megyer részére a belügyminiszter 3 közigazgatási joggyakornok, alkalmazását engedélyezte, ezek a gyakornokok még ez évben a főispán által lesznek kinevezve; fizetésük 360 frt lesz.

— A városi tanács a megyei közigazgatási bizottság utján föl folyamodást intézett a pénzügyminisztériumhoz, hogy a szentesi birtokosoknak az eddigig nagyobb területen, engedélyeztesse a dohány termelés. Valóban elismeréssel kell fogadnunk a város tanács ezen gondoskodását, mert míg apróbb faluk határában is 2—300 holdnyi területre adatik a pénzügyminisztérium által dohány termelési engedék addig a szentesi birtokosok összesen 150 holdnál több területet kieszközölni nem voltak képesek. Vajha a tanács felterjesztésének kellő sikerre lenne!

— A nőegylet által f. hó 20-án rendezendő bál-tombola játékához ajándékozott nyeresémtárgyak folytatódagos közlését — tér szűke miatt — lapunk legközelebbi száma hozza.

— Házasság. Folyó hó 25-én, esütörtökön vezeteltárhoz Bodnár Sándor helybeli születésű és helyben működő szántársulat egyik legkedveltebb tagja Barna Gizella színésznőt Násznagyk: Rambovszki József és Zsoldos Ferenc urak. Az esküvő napján az új pár jutalmára a társulat „A szép molnárnő“ etmű cigjátékot adja elő. Ajánljuk a boldog párt a színházlátogató közönségünk pártfogásába.

— Álarcos bálát fog tartani február 5-én Rambovszki József derék vendéglősünk. Ezen bál zártkörű lesz; mindenki a beléptijegyhez ingyen tombola-jegyet fog kapni. Lesz két nyeresémi verseny, és pedig a legsikerösebbnek szék fog jutalmat kapni, továbbá egy nő, ki a talercit kitűnően táncolja. A jutalom egy arany gyűrű lesz.

— A győri vízkárosultak segélyezése érdekében, városunk intelligens köréből egy concert rendezése iránt mozgalom indult meg. A mozgalom élén Temesváry Antal járásbíró, Bányai József és Márkus István mérnök állanak. A tartandó concertnek igen változós programja lesz. A concerten budapesti művészek is közre fognak működni.

— Üzleti értesítés. A budapesti gabona piacon a gabna árak 10—16 kral szállottak feljebb. 78 klg. buza 9 frt 65 krtól, 89 klg. buza 10 frtől kelt; árpa ára 12—20 krral emelkedett feljebb; a takarmány árpa kelt 7 frt 70 krtól 8 frtíg, a zab 5 krral kelt drágábban, mm. 6 frt 20 krtól 6 frt 60 krig kelt el; a kukorica ára 25 krral emelkedett, mm. kelt 5 frt 85 krtól 6 frt 90ig. A repea mmázsája kelt 13 frtől, a köles mm. 5 frt 90 krtól kezdve 6 frtíg volt.

CSARNOK.

A VÉRDÍJ.

Elbeszélés.

Franciából fordította: Szalay Miklós.

VII.

Egy új Isten

Az ajtóvalami rugó által magától bezáródott mögöttük; néhány lépést tettek előre s egy nagy terem bejárásánál voltak, melyben sok viaszgyertya égett

tartókban, melyek fényes világosságot és igen kellemes illatos füstöt terjesztettek.

A vezető megállott.

— Most, szólott hozzá, mit akarsz előbb látni. Katalint, vagy a szertast. Választhatasz. Sőt láthatod mindegyiket és melyiket akard; mert azért vagyunk itt, hogy neked engedelmessédjünk.

— Én látni akarom Katalint, meg téged, más semmit. Hát elfelejtetted már, hogy ha megtudnák ittlétemet, a legképtelenebb váddakkal illetnének engem.

De te minden hinárból győzedelmesen jutsz ki téged nem lehet legyőzni a pokol kapui is megnyúlnak előtted.

— Mutasd meg hát, hová vezetsz engem, mert én nem tudom; minden olyan különös és idegenszerű e lakásban.

A fekete ember megjelent, arezán az öröm kifejezésével. Jelt adott, hogy be lehet lépni a nagyszerű fénymázás olaszfal mögé, mely egyedüli butorozatát képezte a csarnok felének.

Robespierre — ideje hogy nevezzük őt — egy olyan szobába lépett be, hol magát a világ végén vagyis inkább egy másik világban hitté lenni. Falai fekete selyemmel volt kárpitozva, melyen úgy játszott a visszfény, mint a fényesre csiszolt aczélon. A mennyezt s az ajtók mind el voltak fedve e burkolattal. Nem zavarta meg ezen egyhangúságot sem cifraság, sem festmény, ha csak azon szobor nem, mely a szoba szögletében s vékony fátolyszöveggel letakarva; a repkény ágai egymásba fonódtak s a szoborállványt teljesen befőték.

Mellette szőnyegen egy roppant nagy kutya feküdt összegyugorodva; meg sem mozdult.

A másik oldalon egy könyvekkel megrakott asztal előtt vörös ruhába öltözött koros nő állt; fejéről fekete gyászfütyöl omlott le vállaira s egészen lábáig ért. Homlokán meghatározatlan, de majdnem diadém alakú ékszer csillogott.

Robespierre láttára a nő lassan felemelkedet tőhelyéről s néhány lépést tett feléje.

— Tudom, hogy jössz, mondá, előre el voltam rá készülve. Légy üdvöz, itt van a tiéd, s mint ur parancsolhatsz, hol csak a te diesőséged és hatalmad esodálják; nincs hely sehohol ezen kívül, hol annyira szeretve, tisztelve és imádvá légy általom és tanítványaim által, mint itt.

Jól tudom azt Katalin, bizonyos vagyok benne a köszönettel is tartozom érte neked. Miután tehát számitottál látogatásomra, azt hiszem, tudnod kell jövelelem célját is s nincs szükségem arra, hogy arról értesítslek.

(Folyt. köv.)

— KIVONAT Szentesváros híresztelő könyvéből. Özv. Gulyás Lászlóné karepartti házában egy kény-szoba lakás, butorral, vagy anélkül, azonnal kiadó, értekezni lehet a tulajdonossal Szabó Károly házában I. t. 215. sz. — Bartha János kir. aljárásbíró kureaparti házában két padolt szoba, kamra, takaréktűzhelyvel ellátott zárt konyha, padlás, tűzrevalós, istállós, s az udvaron ugyanilyen hozzá tartozókkal ellátott két padolt szoba, vagyis két külön lakás, szőlős és gyümölcsös kerttel együtt haszonbérbe kiadó. — Sebrants Györgynek többrendbeli gyepszóna, és árpaszalmája boglyákban 20 kup kukorica szára van eladó; tavaszi kibajtásig pedig fejős teheneket használatáért; valamint 25 drb egy vagy két éves borjúkat pénzbeli díjért jó gondozás kötelezettsége mellett elvállal; melyek iránt Gyűrky Lászlóné sz. Hankisz Gabriella urnóval a Hankisz Károly féle kureaparti házában értekezni lehet. — Szőke István III. t. 380. sz. házában Nagy Pálné asszony szomszédságában Vecsery Lászlóné házában 2—3 szoba egy konyha, élekaúra, tűzrevalós és padlás szentgyörgy naptól több évekre haszonbérbe kiadó. — A vásárhelyi utcában Sarkadi Nagy Antal előtt Magyar Mózes házában egy vagy több évre egy bálhelyiség, két szoba, konyha és kipadolt kamra minden föltte lévő padlásaival együtt haszonbérbe kiadó, ugyanott alsó osztályú épületből három szoba, két konyha szintén haszonbérbe kiadó, értekezni lehet III. t. 106. sz. házában. — Nyíri Dániel házában III. t. 133. sz. a. egy külön lakosztály és egy bálhelyiség szentgyörgy naptól több évekre haszonbérbe kiadó. — Kis Sándor éip-sz mesternek I. t. 272. sz. házában egy udvarra nyíló butorozott szoba haszonbérbe azonnal kiadó. Borbás Józsefné I. t. 396. sz. házában egy külön lakás haszonbérbe kiadó. — Özv. Virágos István III. t. 77. sz. háza eladó. — Török Bálintnének I. t. 615. sz. házában egy kazal gyümölcsfa rózsája van eladó. — Kiss István késes mester IV. t. 287. számú háza eladó. — Kanász Sára II. t. 18. sz. háza szabad kézből eladó. — Nagy Imre lelkész házában III. t. 260. sz. házában két külön álló nagy utcai lakás, műhely vagy bolt Szent György naptól fogva kiadó. — Tordai József I. t. 280. sz. házában 2—3 padolt szobából, könyvházból pincéből, és egyéb szükséges épületekből álló külön lakás haszonbérbe adandó. — Kanász Nagy István I. t. 29. sz. kistökén 5 hold föld vetéssel együtt kiadó. — Zoó Jánosnak I. t. 157. sz. házában egy külön fedél alatt lévő lakása az utcára kiadó mely áll 2 szoba és kamrából, Szent György naptól fogva kiadó. — Dömsödi Pálnak III. t. 654. sz. nagyvölgy partú háza szabad kézből eladó. — Mester Andrásnak a tiszán 45 ol kemény tüzi faja és jó minőségű nádjai jutános áron kedvező feltételek mellett eladók a venni szándékozók jelentkezhetnek IV. t. 412. számú házában vagy a kucóri esárdába. — Kuti Sándor örökös nagynyomású első osztályú földjük szabadkérből eladó alkut lehet tenni I. t. 116. sz. Faragó János házában

Felelős szerkesztő: Sima Ferenc.

